ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ

ବନାମ

ଦୁର୍ଗା ଚରଣ ଦାସ

ଡିସେମ୍ବର 6,1965

[ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କର, କେ. ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁ, ଏମ୍. ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା, ଭି. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ପି. ସତ୍ୟନାରାୟଣ ରାଜୁ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିମାନେ]

ଭାରତ ସରକାର (ଓଡ଼ିଶା ଗଠନ) ଆଦେଶ 1936, ଧାରା 23 (2) -- ଓଡ଼ିଶାରେ ସେବାପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଥିବା ପ୍ରାଦେଶିକ କିମ୍ବା ଅଧୀନସ୍ଥ ସେବାର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଏହା ଅଧୀନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା ସୁରକ୍ଷା ନିୟମାବଳୀ -ନିୟମ 6-ପେନସନ ଅଧିକାରର ସୁରକ୍ଷା ଚୟନ ପଦବୀରେ ପଦୋନ୍ନତିର କୌଣସି ଅଧିକାରକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ କି ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ପୁରୁଣା ବିହାର ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ସଚିବାଳୟରେ ସହାୟକ ଭାବରେ ସେବାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ହେବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶା ସଚିବାଳୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ଠିକ୍ ସମୟରେ ସେ କେତେକ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିଲେ ଏବଂ 1954 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 24 ତାରିଖରେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟ ଭାବେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେ ପୁଣି ଥରେ ଫେବୃଆରୀ 1956 ରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ଅକ୍ଟୋବର 4,1958 ମସିହାରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଭାବରେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ଶେଷରେ 17 ଅକ୍ଟୋବର 1959 ମସିହାରେ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ନେଇଥିଲେ, ତାଙ୍କ ପେନସନକୁ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର୍ ଭାବରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ତାରିଖ ଠାରୁ ଗଣନା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାସକୁ 190/- ଭାବରେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା ।

ପ୍ରତିବାଦୀ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପେନସନ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ 24 ଏପ୍ରିଲ 1954 ରେ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପେନସନ ମାସକୁ 290/ ଟଙ୍କା ସ୍ଥିର ହେବ । ବିକଳ୍ପ ଭାବେ ସେ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ଭାରତ ସରକାର (ଓଡ଼ିଶା ଗଠନ) ଆଦେଶ 1936ର ଧାରା 23 (2) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଣୀତ ସୁରକ୍ଷା ନିୟମର ନିୟମ 6 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ସୁରକ୍ଷା ଆଧାରରେ, ଯେଉଁଥିରେ ବେତନ, ଭତ୍ତା, ପେନସନ ଇତ୍ୟାଦି ସମେତ ସେବାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ରହିଛି, ପୁରୁଣା ବିହାର ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ସଚିବାଳୟ ସେବାରେ ଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ କମ୍ ଅନୁକୂଳ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ସେ 23 ଅଗଷ୍ଟ 1956 ରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଭାବରେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପେନସନ ମାସକୁ 290/ଟଙ୍କା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା; ଏହି ଶେଷ ତାରିଖଟି ଥିଲା ସେହି ତାରିଖ ଯେଉଁଦିନ ପୁରୁଣା ବିହାର ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ସଚିବାଳୟ କ୍ୟାଡରରେ ତାଙ୍କ ଠାରୁ କନିଷ୍ଠ ଥିବା ଜଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ବିହାର ସରକାରରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଭାବରେ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ ରାଜ୍ୟ ଏହି ଦାବିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଧାରା 226 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦ୍ୱାରା ଏହି ମାମଲାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଦାବିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବିକଳ୍ପ ଦାବି ଉପରେ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଥିଲେ ଏବଂ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 23 ଅଗଷ୍ଟ 1956 ମସିହାରେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିବାର ବିବେଚନା କରି ତାଙ୍କ ପେନସନକୁ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଏହି ଅଦାଲତରେ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ *ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ* ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଦାହରଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯେତେବେଳେ ବିହାର ସେବାରେ ଜଣେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ କନିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିବା ତାରିଖକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଜଣେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ବେତନର ଅଧିକାର ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପ୍ରତି କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟବହାର ଭେଦଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ଯେ: ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ବାତିଲ କରିବା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ଉଚିତ ।

ଏହାର ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭୁଲ ଭାବରେ ଅନୁମାନ କରିଥିଲେ ଯେ ନିୟମ 6 ଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଶାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସୁରକ୍ଷା ଉଚ୍ଚତର ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଏହାର ବ୍ୟାପକ ଦାବି ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା ଏବଂ ନିୟମ 6 ଉଲ୍ଲଂଘନ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ତାହା ସ୍ଥିର କରିବାରେ ଏହା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଏବଂ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ମାଧ୍ୟମ ହେବ ଯଦି ଉକ୍ତ ଅଧିକାରୀ ବିହାରରେ ଚାକିରିରେ ରହିଥାନ୍ତେ ତେବେ ତାଙ୍କୁ କେବେ ଅନୁରୂପ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତା ।

ନିୟମ 6 ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ କରିଛି ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଥିବା ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦରମା, ଭତ୍ତା, ଛୁଟି ଏବଂ ପେନସନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କ୍ଷତି ସହିବେ ନାହିଁ; ଏହି ସମ୍ପୃକ୍ତ ସର୍ତ୍ତରେ ଏକ ଉଚ୍ଚତର ଚୟନ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଦାବି କରିବା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନଥିଲା କାରଣ ଏହିପରି ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଅନେକ କାରକ ଯେପରିକି ଏକ ଖାଲି ସ୍ଥାନ, ବରିଷ୍ଠତା, ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ରେକର୍ଡ, ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ଇତ୍ୟାଦି ବିଚାରକୁ ନେବାକୁ ପଡିବ ।

ଯେହେତୁ ଏକ ଚୟନ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ନିୟମ 6 ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବାହାରେ ଥିଲା, ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଏକ ଦାବି କରିବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ଏହି ଆଧାରରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏହାର ପେନସନ ପରିମାଣ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ଯାହା ଜଣେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ହକଦାର ହେବେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭେଦଭାବ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ନିୟମ 6 ର ବାହାରେ ଥିଲା; ଏବଂ ଗୋଟିଏ ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀ ନିୟମ 6 ର ପରିସର ଏବଂ ପ୍ରଭାବକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥାଇପାରନ୍ତି, ଏହା ଉତ୍ତରଦାତା ଦାବି କରିବା ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବ ନାହିଁ ଯେ ନିୟମ ପରେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ମାମଲାରେ ସମାନ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 751/1964

ଏହି ଆବେଦନ ମଇ 7, 1963 ମସିହାରେ ଓ.ଜେ.ସି. ସଂଖ୍ୟା 270/1962 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଆସିଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏନ୍. ଏସ୍. ବିନ୍ଦ୍ରା, ବି. ଆର୍. ଜି. କେ. ଆଚାର ଏବଂ ଆର୍. ଏନ୍. ସଚଥେ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. ଏନ୍. ଆଣ୍ଡଲେ, ରାମେଶ୍ୱର ନାଥ ଏବଂ ପି. ଏଲ୍. ଭୋହରା ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ

ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡକରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଉପରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଅଣାଯାଇଥିବା ଏହି ଆବେଦନ, ଓଡ଼ିଶାର ସେବା ସମ୍ପର୍କିତ ବ୍ୟାପାରରେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରାଦେଶିକ କିମ୍ବା ଅଧୀନସ୍ଥ ସେବାର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ 1936 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 15 ତାରିଖରେ ଗଭର୍ଣ୍ଣର-ଜେନେରାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 6 ର ଗଠନ ବିଷୟରେ ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛି (ଯାହାକୁ ଏହା ପରେ "ସୁରକ୍ଷା ନିୟମ" କୁହାଯାଏ) । ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ (ଓଡ଼ିଶା ଗଠନ) ଆଦେଶ 1936 ର ଧାରା 23 (2) ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଗଭର୍ଣ୍ଣର ଜେନେରାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ 1 ଏପ୍ରିଲ, 1936 ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶା ଏକ ପୃଥକ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ହୋଇସାରିଥିଲା । ଉକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନଟି ଏହିପରି ଭାବରେ ଉଠିଛି:

ଉତ୍ତରଦାତା ଦୁର୍ଗା ଚରଣ ଦାସ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ପୂର୍ବରୁ ପୁରୁଣା ବିହାର ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ସଚିବାଳୟରେ ସହାୟକ ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ହେବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶା ସଚିବାଳୟ, ଗୃହ ବିଭାଗକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ଠିକ୍ ସମୟରେ, ତାଙ୍କୁ କନିଷ୍ଠ ମୁଖ୍ୟ ସହାୟକ ଏବଂ ବରିଷ୍ଠ ମୁଖ୍ୟ ସହାୟକ ଭଳି ଉଚ୍ଚ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । 1954 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 24 ତାରିଖରେ ବରିଷ୍ଠ ମୁଖ୍ୟ ସହାୟକ ପଦବୀରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶା ସଚିବାଳୟର ଯୋଗାଣ ବିଭାଗର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଭାବେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।22 ଡିସେମ୍ବର 1954 ମସିହାରେ, ତାଙ୍କୁ ଗୃହ ବିଭାଗରେ ମୁଖ୍ୟ ସହାୟକ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ମୂଳ ପଦବୀକୁ ଫେରାଇ ନିଆଯାଇଥିଲା । ପରେ, ସେ ପୁଣି ଥରେ 3 ଫେବୃଆରୀ 1956 ମସିହାରେ ଯୋଗାଣ ବିଭାଗରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିଲେ । ଜୁନ୍ 1957 ମସିହାରେ, ତାଙ୍କୁ ସେହି ବିଭାଗରେ ସହକାରୀ ସଚିବ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଶେଷରେ, ସେ 14 ଅକ୍ଟୋବର 1958 ମସିହାରେ

ଓଡ଼ିଶା ସଚିବାଳୟରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର୍ ଭାବରେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ଶେଷରେ, ସେ 17 ଅକ୍ଟୋବର 1959 ମସିହାରେ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ନେଇଥିଲେ ।

ତାଙ୍କ ଅବସର ଗ୍ରହଣ ସମୟରେ, ତାଙ୍କ ପେନସନର ପରିମାଣ ସ୍ଥିର କରିବା ବିଷୟରେ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥିଲା । ଏହି ରାଶି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତାରିଖଟି ଥିଲା ସେହି ତାରିଖ ଯେଉଁଥିରେ ତାଙ୍କୁ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଭାବରେ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ସେ ସହକାରୀ ସଚିବ ପଦବୀରେ ରହିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ତାଙ୍କୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, କେବଳ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଆଧାରରେ । ଆବେଦନକାରୀ, ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପେନସନକୁ ମାସିକ 190/ ଟଙ୍କା ସ୍ଥିର କରିଛି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଚାରର୍ଥେ 14 ଅକ୍ଟୋବର 1958ମସିହାରେ, ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ସେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଭାବେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ 1954 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 24 ତାରିଖରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଭାବେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେହି ଆଧାରରେ ତାଙ୍କର ପେନସନକୁ 290/ ଟଙ୍କା ବୋଲି ଗଣନା କରାଯିବ । ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ, ସେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ 23 ଅଗଷ୍ଟ, 1956 ମସିହାରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଭାବରେ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯିବା ଉଚିତ; ସେ ଏହି ତାରିଖକୁ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ସେହି ତାରିଖରେ, ପୁରୁଣା ବିହାର ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ସଚିବାଳୟର ସଂବର୍ଗରେ ତାଙ୍କ ଠାରୁ କନିଷ୍ଠ ଥିବା ଶ୍ରୀ ଜେ. ଏନ. ଦତ୍ତଙ୍କୁ ବିହାର ସରକାରରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଭାବରେ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଧାରରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ପେନସନ ଭାବରେ ମାସକୁ 240/ ଟଙ୍କା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଆବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଉଭୟ ଅନୁରୋଧକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 226 ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା ଏହି ମାମଲାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ । ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦ୍ୱାରା, ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଦାବିକରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପେନସନ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ 24 ଏପ୍ରିଲ, 1954 ମସିହାରେ କିମ୍ବା 23 ଅଗଷ୍ଟ, 1956ମସିହାରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର୍ ଭାବରେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଏହି ଆବେଦନକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଦାବିକୁ ସୁରକ୍ଷା ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 6 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ 1954 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 24 ତାରିଖରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଭାବେ ଦୃଢ଼ିକୃତ ରୂପେ ବିବେଚନା କରି ତାଙ୍କର ପେନସନ ଗଣନା କରାଯିବା ଉଚିତ ବୋଲି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦାବି ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ତଥାପି, ଏହା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

କରାଯାଇଥିବା ବିକଳ୍ପ ଦାବି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଯାଇଛି, ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ପେନସନକୁ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା 23 ଅଗଷ୍ଟ, 1956 ମସିହାରୁ ଓଡ଼ିଶା ସଚିବାଳୟରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଭାବରେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ । ଏହି ଆଦେଶକୁ ହିଁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହା ସୁରକ୍ଷା ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 6 ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛି ।

ସୁରକ୍ଷା ନିୟମର ନିୟମ 6 କୁ ଏହିପରି ପାଠ କରାଯାଏ: -

" 1936 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ବିହାର ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶର ସେବା ସମ୍ପର୍କିତ ମାମଲାରେ କିମ୍ବା ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ପ୍ରାଦେଶିକ କିମ୍ବା ଅଧୀନସ୍ଥ ସେବାର କୌଣସି ସଦସ୍ୟଙ୍କ ବେତନ, ଭତ୍ତା ଛୁଟି ଏବଂ ପେନସନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ, ଯିଏ ଓଡ଼ିଶା ସେବା ସମ୍ପର୍କିତ ମାମଲାରେ କିମ୍ବା ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ସେପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ଓଡ଼ିଶାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସମୟରେ କିମ୍ବା ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାବେଳେ 1936 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଅପେକ୍ଷା କମ୍ ଅନୁକୂଳ ହେବ ନାହିଁ ।

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଯଦି ସେ ବିହାର ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ସେବାରୁ ବିହାର ସରକାରଙ୍କ ସେବାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସେବା ସର୍ତ୍ତରେ ଏପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବେ, ଯାହା ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥାଆନ୍ତା ।

ଆହୁରି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଏହି ନିୟମର କୌଣସି ବିଷୟ ସେବାଗୁଡିକର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ, ଯାହା ଯାତ୍ରା ଭତ୍ତା ଦର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥାଏ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ନିଃସନ୍ଦେହ, ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାରେ ଜଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିଶ୍ଚିତକରଣ ଅନେକ କାରକ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ, ଯେପରିକି ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ଖାଲି ସ୍ଥାନର ଅସ୍ତିତ୍ୱ, ଜଣେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦାବି କରିବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ରେକର୍ଡ, ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତକରଣ ସମ୍ପର୍କରେ ଲୋକ ସେବା ଆୟୋଗ ତାଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ବିଷୟରେ ମତାମତ ଦେଇପାରିବେ । ତଥାପି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମତ ପୋଷଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯେହେତୁ ଶ୍ରୀ ଦତ୍ତ, ଯିଏ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଠାରୁ କନିଷ୍ଠ ଥିଲେ, ପ୍ରକୃତରେ 23 ଅଗଷ୍ଟ 1956 ରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିଲେ, ସେହି ତାରିଖକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ନିଆଯାଇପାରେ

ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ଉତ୍ତରଦାତା ନିୟମ 6 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ଉପସଂହାରରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୁଇଟି ଧାରଣା ଉପରେ ବିଚାର କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଧାରଣା ହେଉଛି ଯେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଥିବା ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସୁରକ୍ଷା ଉଚ୍ଚ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଏହାର ବ୍ୟାପକ ଦାବି ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଧାରଣା ହେଉଛି ଯେ ଉକ୍ତ ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଲ୍ଲଂଘନ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ସମୟରେ, ଏହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଏବଂ ଉଚିତ ହେବ ଯେ ଯଦି ଉକ୍ତ ଅଧିକାରୀ ବିହାରରେ ଚାକିରିରେ ରହିଥାନ୍ତେ ତେବେ ତାଙ୍କୁ କେବେ ଅନୁରୂପ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତା । ଏହି ଦୁଇଟି ଧାରଣା ଆଧାରରେ ଏହି ସମସ୍ୟାର ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହେବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବେ ଏବଂ 23 ଅଗଷ୍ଟ 1956 ରେ, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଠାରୁ କନିଷ୍ଠ ଥିବା ଶ୍ରୀ ଦତ୍ତ ପ୍ରକୃତରେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଭାବରେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଶ୍ରୀ ବିନ୍ଦ୍ରା ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଭିତ୍ତିହୀନ । ଆମ ମତରେ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବିନ୍ଦ୍ରା ଠିକ୍ କହିଛନ୍ତି ।

ଏହି ନିୟମ ଏହାର ପରିସରଭୁକ୍ତ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ବେତନ, ଭତ୍ତା, ଛୁଟି ଏବଂ ପେନସନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ କରିଥାଏ ଯେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉକ୍ତ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀରେ 1 ଏପ୍ରିଲ 1936 ମସିହା ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅପେକ୍ଷା କମ୍ ଅନୁକୂଳ ହେବ ନାହିଁ । ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ନିୟମ 6 ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ସର୍ତ୍ତରେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ଚୟନ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତକରଣ ପାଇଁ ଦାବି କରିବା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି କି? ଏହା ସର୍ବଜନବିଦିତ ଯେ ଚୟନ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଅଧିକାରର ବିଷୟ ନୁହେଁ ଯାହା କେବଳ ବରିଷ୍ଠତା ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇପାରିବ । ସାଧାରଣତଃ, କୌଣସି ଚୟନ ପଦବୀରେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦାବି କରିବା ବିଚାରକୁ ନେବା ସମୟରେ, ତାଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ; ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆମ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର ମନେହୁଏ ଯେ ସୁରକ୍ଷା ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 6 ରେ, ଚୟନ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ନିଶ୍ଚିତତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ । ନିୟମ ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ କରିଥାଏ ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଥିବା ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦରମା, ଭତ୍ତା, ଛୁଟି ଏବଂ ପେନସନ ବିଷୟରେ କ୍ଷତି ସହିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଏହି ସମ୍ପୃକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏକ ଉଚ୍ଚତର ଚୟନ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଦାବି କରିବା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ, ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସମ୍ଭବ

ବୋଲି ମନେ ହୁଏ ଯେ ଏକ ଚୟନ ପଦବୀକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ସୁରକ୍ଷା କଦାପି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ 1939 ମସିହାରେ, ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥିଲା ଯେ ବଦଳି ହୋଇଥିବା ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ପଦୋନ୍ନତିର ସମ୍ଭାବନା ସୁରକ୍ଷା ନିୟମାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷିତ ଥିଲା କି ନାହିଁ, ଏବଂ ବିହାର, ଓଡ଼ିଶା ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଦେଶ ପାଇଁ ଯୁଗ୍ମ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ, ଯାହା 1939 ମସିହାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା, ଏହି ମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲା ଯେ ବିହାର ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାରୁ ଓଡ଼ିଶାକୁ ବଦଳି ହୋଇଥିବା ଜଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିହାର ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାରେ ଯେତିକି ପଦୋନ୍ନତି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବ, ସେତିକି ପଦୋନ୍ନତି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଉକ୍ତ ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ବିହାର ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାରେ ପଦୋନ୍ନତି ହେଲେ ସେ ଯେତିକି ଦରମା ପାଇଥାଆନ୍ତେ ତା 'ଠାରୁ କମ୍ ଦରମା ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ସେହିଭଳି, ଓଡ଼ିଶାର ରାଜ୍ୟପାଳ, ଗଭର୍ଣ୍ଣର ଜେନେରାଲଙ୍କ ସହ ପପରିଷଦରେ ପରାମର୍ଶ କରିବା ପରେ, 1942 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 28 ତାରିଖରେ ସୁରକ୍ଷା ନିୟମାବଳୀ ନିୟମ 6କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି କରିଥିଲେ । ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଯେ ପରିଷଦର ସୁରକ୍ଷା ନିୟମାବଳୀ, 1936 ରେ ଗଭର୍ଣ୍ଣର-ଜେନେରାଲଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ନୂତନ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ହୋଇଥିବା ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏକ ନ୍ୟାୟୋଚିତ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା । ତେଣୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଆହୁରି କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ଫଳାଫଳକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରାଦେଶିକ ନିୟମ ଲାଗୁ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଜରୁରୀ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ଯେ ସୁରକ୍ଷା ନିୟମର ତତ୍ତ୍ୱକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପାଳନ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ କଷ୍ଟକର କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯଦି ସେଗୁଡିକ ଘଟେ, ତେବେ ସେଗୁଡିକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉପଚାର ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ।

ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶଟି ସାଧାରଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରେ ନାହିଁ ଯେ ଏକ ଚୟନ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଦାବି କରିବା ନିୟମ 6 ର ପରିଧି ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଆମ ମତରେ, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ସୁରକ୍ଷା ନିୟମ ଉପରେ ଯୁଗ୍ମ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା, କିମ୍ବା ଓଡ଼ିଶାର ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ମତାମତ, ଯଦିଓ ସମ୍ଭବତଃ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ, ଏହି ନିୟମ ଗଠନ ଉପରେ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ ମାମଲା ଅଦାଲତରେ ପହଞ୍ଚିଥାଏ । ନିୟମର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ତତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ହାସଲ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଏହି ନିୟମକୁ ନିରପେକ୍ଷ ଭାବରେ ବିଚାର କରିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦାୟିତ୍ୱ । ଏପରିକି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି

ଯେ "ଯଦିଓ, ସାଧାରଣତଃ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଦବୀରେ ପଦୋନ୍ନତି ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତକରଣର ଅଧିକାର ସୁରକ୍ଷା ନିୟମାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୁରକ୍ଷିତ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ତଥାପି, ଯେଉଁଠାରେ ଏଗୁଡ଼ିକର ବେତନ କିମ୍ବା ପେନସନ ଉପରେ ସିଧାସଳଖ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି, ଜଣେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ, ସୁରକ୍ଷା ନିୟମାବଳୀର ଆତ୍ମା ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସୁରକ୍ଷା ଏହି ଦିଗଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ I "ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମତ ପୋଷଣ କରିଥିବା ପରି ମନେହୁଏ ଯେ ଯଦିଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଦବୀରେ ପଦୋନ୍ନତି ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତକରଣ ସିଧାସଳଖ ନିୟମ6 ଅଧୀନରେ ଦାବି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ତେବେ ସେହି ତରଫରୁ ଏକ ଦାବି କରିବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରେ ଯଦି ଏହା ପେନସନର ପରିମାଣ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ ଯାହା ଜଣେ ବଦଳି ହୋଇଥିବା ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଅବସର ନେବା ପରେ ହକଦାର ହେବେ I ତେଣୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଚାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି I

ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ କାରଣ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦେୟ ପେନସନର ପରିମାଣ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଭାବରେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିବା ତାରିଖ ସହିତ ଗଣନା କରିବାକୁ ପଡିବ; ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ତର୍କ ମିଳିଥିଲା ତାହା ଥିଲା ଯେ ଏହି ପରିମାଣ ସ୍ଥିର କରିବାରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ବିହାରରେ ସେବା ଜାରି ରଖିଥିଲେ, ଏବଂ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ପଦବୀକୁ କେବେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥାଆନ୍ତେ ତାହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହେବ I ଯଦି ଏହା ଦର୍ଶାଯାଏ ଯେ ସେ ଜଣେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଛନ୍ତି, ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, 23 ଅଗଷ୍ଟ, 1956 ମସିହାରେ, ତାଙ୍କ ପେନସନ ସେହି ତାରିଖକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଗଣନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ I ଏହିପରି ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତକରଣ ତାରିଖ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦେୟ ପେନସନର ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଛି I ଆମ ମତରେ, ଯଦି କୌଣସି ଚୟନ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ନିୟମ 6 ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବାହାରେ ଥାଏ, ତେବେ ତାଙ୍କ କନିଷ୍ଠ ଶ୍ରୀ ଦତ୍ତଙ୍କୁ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ 23 ଅଗଷ୍ଟ 1956 ମସିହାରେ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଦାବିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା କଷ୍ଟକର ହେବ I ଯେପରି ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ସୂଚାଇ ଦେଇଛୁ, ଏକ ଚୟନ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଅନେକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାରଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ; ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ପଦବୀରେ ଖାଲିଥିବା ପଦବୀ ସଂଖ୍ୟା ଏକ କାରଣ; ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅନ୍ୟ ଏକ କାରଣ; ଏବଂ ଉକ୍ତ ପ୍ରତିଯୋଗୀଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଅତୀତ ରେକର୍ଡ ଏବଂ ଲୋକ ସେବା ଅଯୋଗଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ଯୋଗ୍ୟତା ଅନ୍ୟ ଏକ କାରଣ ଅଟେ I ବର୍ତ୍ତମାନ, ବିହାରରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଠାରୁ କନିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ କେବେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ସେ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅନୁସନ୍ଧାନର

ସନ୍ଦର୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ଅଯୌକ୍ତିକ ଏବଂ ଅବ୍ୟବହାରିକ ବୋଲି ଆମକୁ ଲାଗୁଛି । ଓଡ଼ିଶାକୁ ବଦଳି ହୋଇଥିବା ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ପଦୋନ୍ନତି ଏବଂ ବିହାରରେ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ପରସ୍ପର ସହ ଯୋଡ଼ିବା ପ୍ରୟାସ ନିୟମ 6ରେ ବିଚାର ବାହାରେ ଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । କୌଣସି ବିସ୍ତୃତ ଗଣନାର ଆବଶ୍ୟକତା ପାଇଁ ଏପରି ଅଟକଳ ଏବଂ ଆକଳନର ଅସୁବିଧା ଅତି ସାଧାରଣ ଅଟେ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଶ୍ରୀ ଆଣ୍ଡଲି ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଅନୁଚିତ ବ୍ୟବହାର ପାଇଛନ୍ତି କାରଣ ପଦୋନ୍ନତିର ନିୟମ 1 ଯାହା ତାଙ୍କ ମାମଲା ପରିଚାଳନା କରିଥାଆନ୍ତା ଯଦି ସେ ବିହାରରେ ରହିଥାଆନ୍ତେ, ତାଙ୍କ ସେବା ଓଡ଼ିଶାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ହେବା ପରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ପଦୋନ୍ନତି ନିୟମଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ, ଏବଂ ସେ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ ଏହା ସୁରକ୍ଷା ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ ରେ ଉଲ୍ଲଂଘନ ଅଟେ । ବିହାରରେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନିୟମ ହେଉଛି ଆର. ନିୟମ 2 (1); ଏହା ଏହିପରି ପଢ଼ାଯାଏ: -

" ନିୟମ 2 (1) ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର,--

ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ପଦବୀ (ପୁରୁଣା ବେତନ ହାର 500-20-600/ ଟଙ୍କା)- (ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାର 450-20-550/ ଟଙ୍କା) ସଚିବାଳୟରେ ଏକ ରାଜପତ୍ରିତ ପଦ ଏବଂ ସାଧାରଣ ପ୍ରାଦେଶିକ ସେବାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ରାଜ୍ୟ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ସରକାର ଏହି ନିଯୁକ୍ତି କରିଥାନ୍ତି । ଚୟନ ସାଧାରଣତଃ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ବିଭାଗର ଉପବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କରାଯାଇଥାଏ, ଯାହା ବିଫଳ ହେଲେ ସଚିବାଳୟର ଅନ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ବିଭାଗର ଉପବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚୟନ କରାଯାଇଥାଏ ।

ଶ୍ରୀ ଆଣ୍ଡଲିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ନିୟମ ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସେବା ନିୟମାବଳୀ ସହିତ ବିପରୀତ ହୋଇଛି; ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ନିୟମ 6 ରୁ 9 । ଏହି ନିୟମାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ନିୟମ 6 କୁ ଏହିପରି ପଢାଯାଏ:-

" ସାଧାରଣତଃ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର ବର୍ଷରେ ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ସଚିବାଳୟର ବିଭାଗ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସଚିବ, ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଏବଂ ସହକାରୀ ସଚିବ ପାହ୍ୟାର କେତେ ସଂଖ୍ୟକ ପଦବୀ ଖାଲି ରହିଛି, ତାହା ଗୃହ ବିଭାଗକୁ ଜଣାଇବେ, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୁଲାଇ ମାସରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ବାର ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଆସିଛି କିମ୍ବା ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ନିୟମ ଆଧାରରେ ବରିଷ୍ଠତା ଅନୁଯାୟୀ ଉଭୟ ବରିଷ୍ଠ ଏବଂ କନିଷ୍ଠ ମୁଖ୍ୟ ସହାୟକଙ୍କ ନାମ ଏବଂ ସେବା ସମ୍ପର୍କିତ ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ଫର୍ମରେ ସଂଲଗ୍ନ (ସଂଲଗ୍ନକ I) କରି

ଗୃହ ବିଭାଗକୁ ରିପୋର୍ଟ୍ କରିବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଆୟୋଗଙ୍କ ସୁପାରିଶ କ୍ରମେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର କିମ୍ବା ସହକାରୀ ସଚିବ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀସ୍ତରୀୟ ଅଧିକାରୀମାନେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଦରମା ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅତିକମ୍‌ରେ ଜୁନିୟର ମୁଖ୍ୟ ସହାୟକଙ୍କ ସହ ସମାନ, ଏବଂ ସେହି ଆକାଉଣ୍ଟାଣ୍ଟ ଏବଂ ରେକର୍ଡ କିପରମାନେ ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ କନିଷ୍ଠ ମୁଖ୍ୟ ସହାୟକ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚତର ସ୍ତରରେ ଦରମା ପାଉଛନ୍ତି I

ସହକାରୀ ସଚିବ କିମ୍ବା ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ପାହ୍ୟାକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତତା ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସନ୍ଦର୍ଭ ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିଭାଗର ସଚିବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ସଦ୍ୟତମ ଅନୁକୂଳ ମତ ସହିତ ଏହିପରି ସମସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସେବା ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଚରିତ୍ର ବିବରଣୀ ମଧ୍ୟ ଗୃହ ବିଭାଗକୁ ପଠାଯିବ I

ଧାରା 7 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସମସ୍ତ ବିଭାଗରୁ ଗୃହ ବିଭାଗ ଆବଶ୍ୟକ ସୂଚନା ପାଇବା ପରେ ସରକାର ଆୟୋଗଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ରିପୋର୍ଟ କରିବେ ଏବଂ ଏଥିରେ ସୂଚିତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିବେ I ନିୟମ 8 ତା 'ପରେ ଆୟୋଗକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଉପଯୁକ୍ତତାର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କୁ ନେଇ ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ; ଏବଂ ଧାରା 9 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଆୟୋଗ ଦୁଇଟି ପୃଥକ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ, ଯଥା: (କ) ଉଭୟ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଏବଂ ସହକାରୀ ସଚିବ ପାହ୍ୟାକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ତାଲିକା, ଏବଂ (ଖ) କେବଳ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ପାହ୍ୟାକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ତାଲିକା, କିନ୍ତୁ ସହକାରୀ ସଚିବ ପାହ୍ୟାକୁ ନୁହେଁ, ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତା କ୍ରମରେ ନାମଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରିବେ I ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ତାଲିକା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସରକାରଙ୍କ ଗୃହ ବିଭାଗକୁ ପଠାଇବାକୁ ପଡିବ I

ଶ୍ରୀ ଆଣ୍ଡଲେଙ୍କ ତର୍କ ହେଉଛି ଯେ ବିହାର ନିୟମର ନିୟମ 2 (1) ଅନୁଯାୟୀ, ଚୟନ ସାଧାରଣତଃ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଉପବିଭାଗ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କରାଯାଇଥାଏ, ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଓଡ଼ିଶା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଚୟନ ଏକ ବୃହତ ବର୍ଗ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କରାଯାଇଥାଏ I ଏହା ଯେ ଭିତ୍ତିଥିବା ଯୁକ୍ତିରେ ଆମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନୋହୁ I ବର୍ତ୍ତମାନର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ, ଆବେଦନରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନିୟମ ଉଦ୍ଧୃତ କରିବା ବ୍ୟତୀତ, ଉତ୍ତରଦାତା ବିହାର ନିୟମର ନିୟମ 2 (1) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଉପବିଭାଗର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତରେ କ 'ଣ ବୁଝାଯାଏ ତାହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନାହାଁନ୍ତି; ଏବଂ କୌଣସି ସାମଗ୍ରୀର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଶ୍ରୀ ଆଣ୍ଡଲିଙ୍କ ତର୍କ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆମ ପାଇଁ କଷ୍ଟକର ହେବ ଯେ ବିହାର ନିୟମର ନିୟମ 2 (1) ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଓଡ଼ିଶା ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ କିମ୍ବା

ମୌଳିକ ଭାବରେ ଭିନ୍ନ, ଏବଂ ଏହିପରି ସୁରକ୍ଷା ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 6 ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ।

ଶ୍ରୀ ଆଣ୍ଡଲେ ଏହା ମଧ୍ୟ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିହାର ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପଦୋନ୍ନତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବରିଷ୍ଠତା ଆଧାରରେ ହୋଇଥାଏ, ଯେତେବେଳେ କି ଓଡ଼ିଶା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ଯୋଗ୍ୟତା ସହିତ ବରିଷ୍ଠତାକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆ ହେଉଛି । ଆମେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆଣ୍ଡଲିଙ୍କ ଧାରଣାକୁ ଠିକ ବୋଲି ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ ବିହାର ନିୟମର ଧାରା 2 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଚୟନ କେବଳ ବରିଷ୍ଠତା ଭିତ୍ତିରେ କରାଯିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୋଇଥାଇପାରେ । ଚୟନ ଧାରଣାରେ ଯୋଗ୍ୟତା ସହିତ ବରିଷ୍ଠତାର ବିଚାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯାହାକୁ ସାଧାରଣତଃ ବରିଷ୍ଠତା-ତଥା-ଯୋଗ୍ୟତା ପରୀକ୍ଷା ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ମାମଲାର ଏହି ଦିଗ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ପରି ମନେ ହେଉନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୌଣସି ତଥ୍ୟର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର କୌଣସି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ ।

ଆମେ ସଂଯୋଗବଶତଃ ସୂଚାଇ ପାରିବା ଯେ ଯଦିଓ ତାଙ୍କ ଆବେଦନରେ, ଉତ୍ତରଦାତା କିଛି ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଜାଣିଶୁଣି ତାଙ୍କୁ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ପଦବୀରେ ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିନାହାଁନ୍ତି, ସେ ଉକ୍ତ ଆବେଦନକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସନ୍ତୋଷଜନକ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ 1954 ମସିହାରେ, ଯେତେବେଳେ ଲୋକ ସେବା ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମାମଲାକୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲା ଯେ ସେ କେବଳ ବିରାମ କାଳୀନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର୍ ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ, ଏବଂ ଚାରି ମାସର ଅବଧିଠାରୁ ଅଧିକ ଖାଲି ପଡିଥିବା ପଦବୀରେ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଯୋଗ କରିଥିଲା ଯେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ତାଲିକାରେ ଉଚ୍ଚତର ପଦବୀରେ ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କାହାକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହି ସୁପାରିଶ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଚରିତ୍ର ବିବରଣୀ ସେତେ ସନ୍ତୋଷଜନକ ନଥିଲା ଯେତିକି ହେବା ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ତର୍କ ଏବଂ ଏଥିରେ ନିଶ୍ଚିତକରଣ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଅଯଥା ବିଳମ୍ବର ତର୍କ ସମସ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱ ହରାଇଛି ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆଣ୍ଡଲି ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କୁହାଯାଇପାରିବ, କାରଣ ଆଇନ ଅନୁସାରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉଥିବା ବ୍ୟବହାରକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବେ ଭେଦଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇପାରିବ । ଏହି

ଆବେଦନକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆଣ୍ଡଲି ଆମକୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବେଉରିଆଙ୍କ ମାମଲାକୁ ଆମ ପାଖରେ ଉଲ୍ଲେଖକରିଛନ୍ତି । ଏହା ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ଯେ ଶ୍ରୀ ବେଉରିଆ, ଯିଏକି ବିହାରରୁ ଓଡ଼ିଶାକୁ ମୁଖ୍ୟ ସହାୟକ ଭାବେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଥିଲେ, 1948 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 1 ତାରିଖରୁ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ଦରମା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ, ଏବଂ 1960 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 12 ତାରିଖରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଏହି ଆଦେଶକୁ 1-12-1948 ମସିହାରୁ ପିଛିଲା ଭାବେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା ।ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଏହି ଆଦେଶ ଏହି ଆଧାରରେ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଶ୍ରୀ ବେଉରିଆ ଜଣେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ଦରମା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ, କାରଣ ବିହାରରେ ତାଙ୍କ ଠାରୁ କନିଷ୍ଠ ଥିବା ଶ୍ରୀ ପ୍ରସାଦଙ୍କୁ 1-12-1948 ମସିହାରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ପାହ୍ୟାକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବେଆଇନଭାବେ ଭେଦଭାବ ହୋଇଛି ବୋଲି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆଣ୍ଡଲିଙ୍କ ତର୍କକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଏହି ଗୋଟିଏ ମାମଲାକୁ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ କରାଯାଇପାରିବ ତାହା ଆମେ ଦେଖିପାରୁ ନାହୁଁ । ସୁରକ୍ଷା ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 6 ର ପରିସର ଏବଂ ପ୍ରଭାବ ବିଷୟରେ ଆମେ ଯେଉଁ ମତ ଗ୍ରହଣ କରିଛୁ, ଶ୍ରୀ ବେଉରିଆଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆବେଦନକାରୀ ଯାହା କରିଛନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ନିୟମ ବାହାରେ ବୋଲି ଧରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ; କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀ ସୁରକ୍ଷା ନିୟମର ନିୟମ6 ର ପରିସର ଏବଂ ପ୍ରଭାବକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ବୁଝିଥାଇପାରନ୍ତି, ଯାହା ଏହି ନିୟମକୁ ସମସ୍ତ ମାମଲାରେ ସମାନ ଭାବରେ ଭୁଲ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦାବିକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବ ନାହିଁ । 1956 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 23 ତାରିଖରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର ଭାବେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ବିବେଚିତ ହେବା ଉଚିତ, ଏହି ଆଧାରରେ ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ପେନସନ ଦାବି କରିବା ଅଧିକାରୀ କି ନୁହେଁ, ତାହା ସୁରକ୍ଷା ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ ରେ ପ୍ରକୃତ ପରିସର ଏବଂ ପ୍ରଭାବକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଶ୍ରୀ ବେଉରିଆଙ୍କ ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀ ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହାର କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ନାହିଁ ।

ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଯଦି ପ୍ରତିବାଦୀ ଭେଦଭାବ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ନେଇ ଗମ୍ଭୀର ଥିଲେ, ତେବେ ସେ ଏପରି ଆବେଦନକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଅଧିକ ସନ୍ତୋଷଜନକ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଦିଆଯାଇନାହିଁ ଏବଂ ଶ୍ରୀ ବେଉରିଆଙ୍କ ମାମଲା ପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାମଲା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଯଦି ଶ୍ରୀ ବେଉରିଆଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ମାମଲାର ଆଧାରରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଭେଦଭାବ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହା ଅନୁସରଣ କରାଯିବ ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନିୟମ ଉପରେ ଏକ ଭୁଲ ଧାରଣା ଦେଇଛନ୍ତି, ଏହା ସର୍ବଦା ଉକ୍ତ ଭୁଲ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ; ଯାହା, ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ, ସଠିକ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏହି ଆବେଦନ ଶୁଣିଲୁ, ଆମେ ଶ୍ରୀ ବିନ୍ଦ୍ରାଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପରି ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକୁ ଉଠାଇବା ଯଥାର୍ଥ କି, ବିଶେଷ କରି ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ ଏହା ଶ୍ରୀ ବେଉରିଆଙ୍କ ମାମଲା ସୁରକ୍ଷା ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 6 ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଆଧାରରେ ଉପଚାର କରିଥିଲା ଯାହା ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ନିର୍ଭର କରନ୍ତି । ଆମକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହି ଅଦାଲତରୁ ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ, କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ଏକ ପରୀକ୍ଷାମୂକ ମାମଲା ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର ଅନେକ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଭାବରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇପାରେ ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବର୍ଗରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ, ଏହି ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମୟରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଟି ନିଃସନ୍ଦେହରେ ସାର୍ବଜନୀନ ଗୁରୁତ୍ୱ ବହନ କରେ, କାରଣ ଏହା ବିହାର ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର ପୁରୁଣା ପ୍ରଦେଶର ଅନ୍ୟ ଅନେକ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବ, ଯେଉଁମାନେ 1936 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖରେ ବିହାରରୁ ଅଲଗା ହେବା ସମୟରେ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଗଲା, ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା । ଏହି ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ପକ୍ଷମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ
ଅନୁବାଦକ, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ